Міністерство освіти і науки України Національний університет «Львівська політехніка» Інститут комп'ютерних наук та інформаційних технологій Кафедра програмного забезпечення



3BIT

Про виконання лабораторної роботи № 5 «НАБЛИЖЕНІ МЕТОДИ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ АЛГЕБРАЇЧНИХ РІВНЯНЬ»

з дисципліни «Чисельні методи»

Лектор:

доцент кафедри ПЗ

Мельник Н.Б.

Виконав:

студ. групи ПЗ-15

Бабіля О.О.

Прийняв:

асистент кафедри ПЗ

Гарматій Г.Ю.

«___» ____ 2022 p.

 $\Sigma =$ _____

Мета: ознайомлення на практиці з методами Якобі та Зейделя розв'язування систем лінійних алгебраїчних рівнянь

Теоретичні відомості:

Метол Якобі

Опис методу

Для квадратної системи з n лінійних рівнянь:

$$A\mathbf{x} = \mathbf{b}$$

де:

$$A = egin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \ dots & dots & \ddots & dots \ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & a_{nn} \ \end{pmatrix}, \qquad \mathbf{x} = egin{bmatrix} x_1 \ x_2 \ dots \ x_n \ \end{bmatrix}, \qquad \mathbf{b} = egin{bmatrix} b_1 \ b_2 \ dots \ b_n \ \end{bmatrix}.$$

Матрицю A можна розкласти на два доданки: діагональну матрицю D, та все інше R:

$$A = D + R, \qquad D = egin{bmatrix} a_{11} & 0 & \cdots & 0 \ 0 & a_{22} & \cdots & 0 \ dots & dots & \ddots & dots \ 0 & 0 & \cdots & a_{nn} \end{bmatrix}, \qquad R = egin{bmatrix} 0 & a_{12} & \cdots & a_{1n} \ a_{21} & 0 & \cdots & a_{2n} \ dots & dots & \ddots & dots \ a_{n1} & a_{n2} & \cdots & 0 \end{bmatrix}.$$

Систему лінійних рівнянь можна переписати в вигляді:

$$D\mathbf{x} = \mathbf{b} - R\mathbf{x}$$

Ітераційний метод Якобі виражається формулою:

$$\mathbf{x}^{(k+1)} = D^{-1}(\mathbf{b} - R\mathbf{x}^{(k)}).$$

ЧИ

$$x_i^{(k+1)} = rac{1}{a_{ii}}\left(b_i - \sum_{j
eq i} a_{ij}x_j^{(k)}
ight), \quad i=1,2,\ldots,n.$$

Збіжність

Метод є збіжним, коли матриця А має домінантну головну діагональ:

$$|a_{ii}|>\sum_{i
eq j}|a_{ij}|.$$

другою умовою збіжності є, те щоб спектральний радіус матриці не перевищував одиницю:

$$\rho(D^{-1}R) < 1.$$

Метод Зейделя

Візьмемо систему:
$$A\vec{x}=\vec{b}$$
, де $A=\begin{pmatrix}a_{11}&\dots&a_{1n}\\ \vdots&\ddots&\vdots\\ a_{n1}&\dots&a_{nn}\end{pmatrix},\quad \vec{b}=\begin{pmatrix}b_1\\ \vdots\\ b_n\end{pmatrix}$ Або $\begin{cases}a_{11}x_1+\dots+a_{1n}x_n&=&b_1\\ a_{n1}x_1+\dots+a_{nn}x_n&=&b_n\end{cases}$

І покажемо, як її можна розв'язати за допомогою методу Гауса - Зайделя.

Метод

Щоб пояснити зміст методу, перепишемо задачу у вигляді:

$$\left\{egin{array}{lll} a_{11}x_1 & = & -a_{12}x_2 - a_{13}x_3 - \ldots - a_{1n}x_n + b_1 \ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 & = & -a_{23}x_3 - \ldots - a_{2n}x_n + b_2 \ \ldots \ a_{(n-1)1}x_1 + a_{(n-1)2}x_2 + \ldots + a_{(n-1)(n-1)}x_{n-1} & = & -a_{(n-1)n}x_n + b_{n-1} \ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \ldots + a_{n(n-1)}x_{n-1} + a_{nn}x_n & = & b_n \end{array}
ight.$$

Тут в j-му рівнянні ми перенесли в праву частину всі члени, що містять x_i , для i>j. Отримана система може бути представлена:

$$(\mathbf{L} + \mathbf{D})\vec{x} = -\mathbf{U}\vec{x} + \vec{b},$$

де в прийнятих позначеннях D означає матрицю, у якої на головній діагоналі стоять відповідні елементи матриці A, а всі інші - нулі; тоді як матриці U та L містять верхню і нижню трикутні частини A, на головній діагоналі яких нулі.

Метод Гауса-Зайделя можна розглядати як модифікацію методу Якобі. Основна ідея модифікації

полягає в тому, що нові значення використовуються тут одразу ж у міру отримання, в той час як у методі Якобі вони не використовуються до наступної ітерації:

$$\begin{cases} x_1^{(k+1)} &=& c_{12}x_2^{(k)} &+& c_{13}x_3^{(k)} &+& \dots &+& c_{1n}x_n^{(k)} &+& d_1\\ x_2^{(k+1)} &=& c_{21}x_1^{(k+1)} &+& c_{23}x_3^{(k)} &+& \dots &+& c_{2n}x_n^{(k)} &+& d_2\\ \dots &&&&&&\\ x_n^{(k+1)} &=& c_{n1}x_1^{(k+1)} &+& c_{n2}x_2^{(k+1)} &+& \dots &+& c_{n(n-1)}x_{n-1}^{(k+1)} &+& d_n\\ \text{де } c_{ij} &=& -\frac{a_{ij}}{a_{ii}}, \quad d_i &=& \frac{b_i}{a_{ii}}, \quad i = 1,\dots,n \end{cases}$$

Таким чином і-тий компонент (k+1)-го наближення обчислюється за формулою:

$$x_i^{(k+1)} = \sum_{i=1}^{i-1} c_{ij} x_j^{(k+1)} + \sum_{i=i+1}^n c_{ij} x_j^{(k)} + d_i, \quad i=1,\dots,n$$

Індивідуальне завдання

Розв'язати систему лінійних алгебраїчних рівнянь методом Зейделя та методом Якобі з точністю $\varepsilon = 0{,}001$. Порівняти кількість ітерацій для обох методів.

$$\begin{cases} 0.23x_1 - 0.04x_2 + 0.21x_3 - 0.18x_4 = -1.2 \\ 0.45x_1 - 0.23x_2 + 0.06x_3 = 0.88 \\ 0.26x_1 + 0.34x_3 - 0.11x_4 = -0.62 \\ 0.05x_1 - 0.26x_2 + 0.34x_3 - 1.12x_4 = 1.17 \end{cases}$$

Хід роботи: 0,23 -904 -023 -026 0,21 -9,18 -0,11 0,34 034 0.23 -004 0,21 -0,18 -0,23 245 - 0,23 (- 349) (329 006 026 034 0 52 48 73 70 0,34 0,05 -075 Omne caye respiss Suparisuo Xi: -1,24 +0,04 ×2 -021×3+018×4 0,23 +0,45×1+0,06+3++0-×4 -0,88 0,23 - 962 - 0,26×7 0,34 -117+0,05×1-0,26×2 +0,34×3 1,12 B -129 -021 0,04 0,23 0,23 0,23 0/23 -988 006 0,23 0,23 -0,62 0,34 -1,12 1,112 123 - 0,26 0,26 11/2 Teplhipul CIAP no 35 rue mo 0,26 , 0,24 1 0 -0,65 , omse CAAP 3 Live 7,65 / 1,12 1)12

Код програми(Метод Якобі):

Source.c

```
#include<stdio.h>
#include<conio.h>
#include<math.h>
#include<stdlib.h>
void main()
        float a[20][20], x[20], e, big, temp, relerror, sum;
        int n, i, j, maxit, itr;
        char ch;
        printf("\n\nENTER THE SIZE OF THE EQUATION :: ");
        scanf_s("%d", &n);
        for (i = 1; i <= n; i++)
        {
                printf("\n\nEnter the coefficints of equation %d and RHS \n", i);
                for (j = 1; j <= n + 1; j++)
                    scanf_s("%f", &a[i][j]);
        }
        printf("\n\nEnter relative error and number of iteration :: \n");
        scanf_s("%f%d", &e, &maxit);
        for (i = 1; i <= n; i++)
            x[i] = 0;
        for (itr = 1; itr <= maxit; itr++)</pre>
        {
                big = 0;
                for (i = 1; i <= n; i++)
                        sum = 0;
                        for (j = 1; j <= n; j++)
                              if (i != j) sum = sum + a[i][j] * x[j];
                        temp = (a[i][n + 1] - sum) / a[i][i];
                        relerror = fabs((x[i] - temp) / temp);
                        if (relerror > big)
                            big = relerror;
                        x[i] = temp;
                        printf("%.4f \t|\%.4f \t|\%.4f \t\n", x[1], x[2], x[3], x[4]);
                }
                if (big <= e)</pre>
                        printf("Converges to a solution in %d iterations\n", itr);
                        for (i = 1; i <= n; i++)
                            printf("\nx[%d] = \%.4f\t",i, x[i]);
                        exit(1);
                }
        printf("does not converge in %d iteration \n", maxit);
```

```
Код програми(Метод Зейделя):
#include <stdio.h>
#include <math.h>
#define N 4
int check(double X[N][1], double x[N][1], double e)
    int check = 1;
    double sum = 0;
    for (int i = 0; i < N; i++)
        sum += pow(X[i][0] - x[i][0], 2);
    if (sqrt(sum) < e)</pre>
        check = 0;
    return check;
void beta(double B[N][1], double A[N][N + 1])
    for (int i = 0; i < N; i++)</pre>
    {
        B[i][0] = A[i][N] / A[i][i];
void alpha(double alpha[N][N], double A[N][N + 1])
    for (int i = 0; i < N; i++)
    {
        for (int j = 0; j < N; j++)
        {
            if (i != j)
                alpha[i][j] = -A[i][j] / A[i][i];
            else
                alpha[i][j] = 0;
        }
    }
}
void MethodZeidel(double A[N][N + 1], double e)
    double B[N][1];
    double Ap[N][N];
    double X1[N][1];
    double X0[N][1];
    int count = 0;
    beta(B, A);
    alpha(Ap, A);
    for (int i = 0; i < N; i++)
        X1[i][0] = B[i][0];
    for (int i = 0; i < N; i++)
```

X0[i][0] = 0;

printf("Method Zeidel:\n|");
for (int i = 0; i < N; i++)</pre>

```
printf("
                    X%i |", i + 1);
    printf("\n");
    while (1)
    {
        for (int i = 0; i < N; i++)
            for (int i = 0; i < N; i++) X0[i][0] = X1[i][0];</pre>
            X1[i][0] = B[i][0];
            for (int j = 0; j \le i - 1; j++) X1[i][0] = X1[i][0] + Ap[i][j] * X0[j][0];
            for (int j = i + 1; j < N; j++) X1[i][0] = X1[i][0] + Ap[i][j] * X0[j][0];
        for (int i = 0; i < N; i++)
            printf("|%+lf", X1[i][0]);
            count++;
        printf("|\n");
        if (!check(X1, X0, e))
            printf("Answer:\n");
            printf("|");
            for (int i = 0; i < N; i++)</pre>
                printf("
                            X%i |", i + 1);
            printf("\n");
            for (int i = 0; i < N; i++)
                printf("|%+lf", X1[i][0]);
            printf("|\n\n");
            printf("Total iteration %d", &count);
            break;
        }
    }
}
int main()
    double A[N][N+1] = \{ \{0.23, -0.04, 0.21, -0.18, -1.24\}, \{0.45, -0.23, 0.06, 0,0.88\}, \}
\{0.26, 0, 0.34, -0.11, -0.62\}, \{0.05, -0.26, 0.34, -1.12, 1.17\}\};
    double e = 0.0001;
    MethodZeidel(A, e);
    return 0;
}
```

Вигляд виконаної програми(Метод Якобі):

```
ENTER THE SIZE OF THE EQUATION :: 4

Enter the coefficints of equation 1 and RHS 0.23 -0.04 0.21 -0.18 -1.24

Enter the coefficints of equation 2 and RHS 0.45 -0.23 0.06 0 0.88

Enter the coefficints of equation 3 and RHS 0.26 0 0.34 -0.11 -0.62

Enter the coefficints of equation 4 and RHS 0.05 -0.26 0.34 -1.12 1.17

Enter relative error and number of iteration :: 0.001 1000
```

-12.1896	-25.4447	9.6275	7.2406
-12.1890	-25.4447 -25.4447	9.6275	7.2406
	-26.6324	9.6275	7.2406
-12.9402	-26.6324	10.4145	7.2406
-12.9402	-26.6324	10.4145	7.7217
-13.4888	-26.6324	10.4145	7.7217
-13.4888	-27.5004	10.4145	7.7217
-13.4888	-27.5004	10.9897	7.7217
-13.4888	-27.5004	10.9897	8.0734
-13.8898	-27.5004	10.9897	8.0734
	-28.1348	10.9897	8.0734
	-28.1348	11.4100	8.0734
	-28.1348	11.4100	8.3303
	-28.1348	11.4100	8.3303
	-28.5984	11.4100	8.3303
	-28.5984	11.7172	8.3303
-14.1828 -14.3969	-28.5984 -28.5984	11.7172 11.7172	8.5181 8.5181
	-28.9373	11.7172	8.5181
-14.3969	-28.9373 -28.9373	11.7172	8.5181
-14.3969	-28.9373	11.9417	8.6554
	-28.9373	11.9417	8.6554
-14.5534	-29.1849	11.9417	8.6554
	-29.1849	12.1058	8.6554
	-29.1849	12.1058	8.7557
-14.6678	-29.1849	12.1058	8.7557
-14.6678	-29.3659	12.1058	8.7557
-14.6678	-29.3659	12.2258	8.7557
-14.6678	-29.3659	12.2258	8.8290
	-29.3659	12.2258	8.8290
-14.7514	-29.4982	12.2258	8.8290
	-29.4982	12.3134	8.8290
-14.7514	-29.4982	12.3134	8.8826
-14.8125	-29.4982	12.3134	8.8826
	-29.5948	12.3134	8.8826
-14.8125 -14.8125	-29.5948 -29.5948	12.3774 12.3774	8.8826 8.9218
	-29.5948 -29.5948	12.3774	8.9218
-14.8571	-29.6655	12.3774	8.9218
	-29.6655	12.4243	8.9218
	-29.6655	12.4243	8.9504
	-29.6655	12.4243	8.9504
-14.8898	-29.7171	12.4243	8.9504
-14.8898		12.4585	8.9504
-14.8898	-29.7171	12.4585	8.9713
-14.9136	-29.7171	12.4585	8.9713
-14.9136	-29.7549	12.4585	8.9713
	-29.7549	12.4835	8.9713
-14.9136	-29.7549	12.4835	8.9866
-14.9310	-29.7549	12.4835	8.9866
-14.9310	-29.7824	12.4835	8.9866
-14.9310	-29.7824	12.5018	8.9866
-14.9310 -14.9438	-29.7824 -29.7824	12.5018 12.5018	8.9977 8.9977
-14.9438 -14.9438	-29.7824 -29.8026	12.5018	8.9977
-14.9438	-29.8026	12.5018	8.9977
-14.9438	-29.8026	12.5151	9.0059
-14.9531	-29.8026	12.5151	9.0059
-14.9531	-29.8173	12.5151	9.0059
-14.9531	-29.8173	12.5249	9.0059
-14.9531	-29.8173	12.5249	9.0119
Converges to a so	olution in 20 it	erations	

x[1] = -14.9531 x[2] = -29.8173 x[3] = 12.5249 x[4] = 9.0119

Вигляд виконаної програми(Метод Зейделя):

```
Method Zeidel:
     X1
               X2
                         Х3
                                    Χ4
 -5.209296 | -14.493891 | +1.822077 | +2.640583 |
 -7.509073 | -18.042428 | +4.773009 | +4.257501
-9.555126|-21.275766|+6.860758|+5.550536|
-11.011710|-23.580974|+8.392952|+6.485778
 -12.079647 | -25.270713 | +9.512188 | +7.170131 |
 -12.859845 -26.505213 +10.330218 +7.670212
-13.430070 -27.407472 +10.928063 +8.035697
 -13.846812|-28.066876|+11.364993|+8.302808
 -14.151384|-28.548796|+11.684319|+8.498023|
-14.373977|-28.901002|+11.917696|+8.640695
-14.536657|-29.158408|+12.088257|+8.744965
 -14.655550|-29.346531|+12.212909|+8.821170|
 -14.742442|-29.484019|+12.304011|+8.876863|
 -14.805946|-29.584501|+12.370591|+8.917566|
 -14.852358|-29.657937|+12.419251|+8.947313
 -14.886277 | -29.711607 | +12.454813 | +8.969054
-14.911067|-29.750832|+12.480804|+8.984943|
-14.929184|-29.779498|+12.499799|+8.996555
 -14.942425|-29.800449|+12.513681|+9.005042|
 -14.952102|-29.815761|+12.523827|+9.011244
 -14.959174|-29.826951|+12.531242|+9.015777
-14.964343|-29.835129|+12.536661|+9.019090
 -14.968120 -29.841107 +12.540621 +9.021512
-14.970881|-29.845475|+12.543516|+9.023281
-14.972899|-29.848667|+12.545631|+9.024574
 -14.974373|-29.851001|+12.547177|+9.025519|
 -14.975451 | -29.852706 | +12.548307 | +9.026210
 -14.976239|-29.853952|+12.549133|+9.026715|
-14.976814|-29.854863|+12.549736|+9.027084
-14.977235|-29.855528|+12.550177|+9.027354
-14.977542|-29.856015|+12.550500|+9.027551
-14.977767|-29.856371|+12.550735|+9.027695
-14.977931|-29.856630|+12.550908|+9.027800|
-14.978051|-29.856820|+12.551033|+9.027877|
Answer:
               X2
                         Х3
-14.978051|-29.856820|+12.551033|+9.027877|
Total iteration 14
```

Висновки:

На даній лабораторній роботі я ознайомився на практиці з методом Якобі та методом Зайделя для розв'язування систем лінійних алгебраїчних рівнянь. Розв'язав СЛАР, згідно до індивідуального завдання:

1)
$$\begin{cases} 0.23x_1 - 0.04x_2 + 0.21x_3 - 0.18x_4 = -1.24 \\ 0.45x_1 - 0.23x_2 + 0.06x_3 = 0.88 \\ 0.26x_1 + 0.34x_3 - 0.11x_4 = -0.62 \\ 0.05x_1 - 0.26x_2 + 0.34x_3 - 1.12x_4 = 1.17 \end{cases}$$

Розв'язками стали x_1 = -14.978051, x_2 = -29.856820, x_3 = 12.551033, x_4 = 9.027877 Кількість ітерацій в методі Якобі=20,а в методі Зейделя=14.